

פתח-דבר

הורתה של תערוכה זו התרחשה בעקבות ביקורה של אסתר כהן במוזיאון לארכיאולוגיה בקיבוץ רמות מנשה. הממצאים הארכיאולוגיים במקום כמו גם סיפור גילויים על ידי יהודה ורנר, חבר הקיבוץ וארכיאולוג-חובב בעזרת חברים וילדי הקיבוץ, הציתו את המהלך. המוצגים במוזיאון מגלמים בתוכם את תולדות המקום ואת חיי הנפשות שחיו באזורינו במהלך אלפי שנים. בתערוכה זו, קו ברור נמתח ומקשר בין המקורות ומקומם הראשוני ההיולי לבין ההווה על מרכיביו הגלויים לעין על חלקיו השבורים והנעלמים, דרך שרטוטי המבנים, פרחי הבר ושבילי המקום.

באביב של שנת 2019 הוצגו עבודותיה של אסתר כהן לראשונה בגלריה לאמנות ברמות מנשה, במסגרת תערוכה קבוצתית "שעור מולדת" שאצרה עמליה ברזילי. כעת, בתערוכת יחיד יצרה אסתר סדרת עבודות ייחודיות למקום. התערוכה מתפרשת מהגלריה אל חלל מוזיאון העתיקות ופריטים ארכיאולוגיים מוצגים לצד רישומיה בחלל הגלריה, חלקם מצויירים על גבי מפות טופוגרפיות או שרטוטים אדריכליים מארכיון הקיבוץ. עבודת הוידאו מנפישת את רישומיה ומוסיפה רובד נוסף באמצעות התנועה המעגלית דרך הרישום בעט הכדורי, הנע בין שכבות הזמן, כמו מהעבר אל ההווה, בהמשכיות לרצף הקיום.

שם התערוכה, "שברים פשוטים" במילותיה של האמנית: מתייחס למונח במתמטיקה אלמנטרית – שבר הוא מספר, המוצג כחילוק של מספר שלם אחד במספר שלם שני, וכשמה כן היא: התערוכה פורסת שברים אלגוריים וממשיים, מונה ומכנה כשביניהם חוצה קו (קו השבר) סדרת העבודות בתערוכה פורסת מחשבות אודות מה שצומח ומתקיים מעל פני האדמה ומה שהתגלה מתחת פני האדמה, כעדות לתרבויות, אמונות ומלאכות יד שקדמו לתקופתנו, לעיתים שני השלמים מתחלפים ביניהם והסדרים משתנים ומופרים, נעים בין הפיזי למטאפיזי.

פרחי בר האופייניים לאזור, שיבולים וענפי זית (כמסמלי קמח ושמן) שברי כד שהכיל מים, מתמזגים עם שיער ראשה של אישה, אליהם נוספים אלמנטים השאובים מתרבויות מקומיות מתקופות שונות מתחברים יחד לכדי יצירות עדינות ומרחיבות את הדעת והנפש.

מירי ורנר, יונית קדוש

אוצרות התערוכה